

DVE PESMI

Štefania Partošova

PIŠTOLA

Zaprta v miznici počiva,
ko da nikdar bi v boju ne bila,
pištola stara, motno siva,
mehko v usnjeni tok oblečena.

Kot včasih roka trdno jo objame
in hitro spet nazaj jo položi.
Pištola hladna, zvesta mi družica,
naj tvoje jeklo v toku zarjavi!

PERUT ZA PADAJOČE

Pred teboj znenada pade človek.
V loku ga obideš — kaj ti mar.
Ustavi se, mogoče zadržiš ga,
preden segel bo po njem grobar.

Lahko si perut za padajoče,
ne le greh, posipan pod noge.
Čisti nebes si lahko človeku,
ne le oblak, ki mračen čezenj gre.

Prevedel *Kajetan Kovič*